

วันเสาร์ศักดิ์สิทธิ์ปี A

(วันที่ 15 เมษายน ค.ศ. 2017)

พี่น้องที่รัก คินวันเสาร์ศักดิ์สิทธิ์ถือว่าเป็นคินที่เต็มไปด้วยพระพรและความชื่นชมยินดี เพราะคินนี้เราเริ่มฉลองการกลับคินพระชนม์ชีพของพระเยซูเจ้า พระเยซูเจ้าทรงกลับคินพระชนม์ชีพจากบรรดาผู้ตาย ความตายไม่ใช่จุดหมายปลายทางของพระองค์ เป็นเพียงทางผ่านไปสู่พระสิริรุ่งโรจน์ที่พระบิดาเจ้าสวรรค์ได้ทรงเตรียมไว้สำหรับพระองค์ นี่เป็นความหวังสูงสุดของเราทุกคน เนื่องจากสิ่งที่ได้เกิดขึ้นกับพระเยซูเจ้า จะเกิดขึ้นกับทุกคนที่เชื่อในพระองค์และดำเนินชีวิตตามคำสั่งสอนของพระองค์ด้วย เพราะฉะนั้น ขอให้การกลับคินพระชนม์ชีพของพระองค์เป็นแรงบันดาลใจในการดำเนินชีวิตของเราแต่ละคนบนโลกนี้

เราเริ่มการฉลองคินนี้ด้วย **“พิธีแสงสว่าง”** ซึ่งเป็นสัญลักษณ์หมายถึงพระเยซูเจ้าผู้ทรงกลับคินพระชนม์ชีพจากบรรดาผู้ตายและนำแสงสว่างแห่งความรอดพ้นมาสู่มวลมนุษย์ แสงสว่างของพระเยซูเจ้าทำให้โลกที่มีมืดมิดด้วยอำนาจของบาปกลับมาสว่างสุกใสอีกครั้งหนึ่ง มนุษย์ได้เฝ้ารอคอยช่วงเวลานี้เป็นเวลาหลายพันปีนับตั้งแต่อาดัมและเอวาซึ่งเป็นมนุษย์คู่แรกได้ตกในบาป ในบทอ่านของคินนี้เราได้ยินเรื่องราวเกี่ยวกับการที่พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้เป็นชายและหญิงตามภาพลักษณ์ของพระองค์ และการปลดปล่อยชาวอิสราเอลให้เป็นอิสระจากการเป็นทาสในประเทศอียิปต์ แนนอน สิ่งเหล่านี้อยู่ในแผนการของพระเจ้าตั้งแต่นิรันดร์ภาพ แต่จุดสูงสุดของแผนการนี้คือการกลับคินชีพของมวลมนุษย์ การกลับคินพระชนม์ชีพของพระเยซูเจ้าเป็นภาพล่องหน้าถึงการกลับคินชีพของเราแต่ละคน การกลับคินพระชนม์ชีพของพระองค์เตือนเราให้ตระหนักว่ายังมีชีวิตหลังความตาย มีบางสิ่งมากกว่าที่ตาของเรามองเห็น นั่นคือ เราแต่ละคนมีวิญญาณที่เป็นอมตะ แม้ว่าสักวันหนึ่งร่างกายของเราจะกลายเป็นธุลีดิน แต่วิญญาณของเราจะดำรงอยู่ตลอดไปพร้อมกับพระเจ้า

อะไรคือเป้าหมายที่แท้จริงของชีวิตบนโลกนี้ ? เป้าหมายที่แท้จริงของชีวิตบนโลกนี้มีเพียงอย่างเดียวคือ เพื่อเตรียมตัวสำหรับชีวิตหน้า ดังนั้น ถ้าเราไม่ได้เตรียมตัวสำหรับชีวิตหน้าหรือการกลับคินชีพของเรา เราไม่ต่างจากรถไฟที่ตกราง รถไฟที่ตกรางจะอยู่กับที่และไม่ไปไหน เราสามารถเอาบ้านไปสวรรค์ด้วยได้ไหม ? ไม่ แล้วทำไมเราต้องทุ่มเททุกสิ่งทุกอย่างเพื่อสิ่งอนิจจังนี้มากเกินไป ? เราสามารถเอารถไปสวรรค์ด้วยได้ไหม ? ไม่ แล้วทำไมเราต้องห่วงแหนมันมากถึงขนาดนี้ ? เราสามารถเอาสมุทธานาคารเป็นสวรรค์ด้วยได้ไหม ? ไม่ เพราะฉะนั้น เราควรใช้ทรัพย์สินเงินทองที่เรามีเพื่อรับใช้พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์เพื่อประกาศข่าวดีแห่งความรอดพ้น ทำไมเรายุ่งกับธุรกิจการงานของเรามากเกินไปจนไม่มีเวลาให้กับพระเจ้า ไม่มีเวลาอธิษฐานภาวนาและพูดคุยกับพระองค์ เป็นพระเจ้านิโคไมท์หรือที่เราต้องพบในชีวิตหน้า ? เป็นเรื่องที่ขัดแย้งในตัวเองที่คนหนึ่งบอกว่าเขาเชื่อในพระเจ้า แต่ไม่เคยอธิษฐาน

ภาวนา ไม่เคยไปวัด ไม่เคยปฏิบัติศาสนกิจใดๆ ทั้งสิ้น ถ้าเราเชื่อและรักพระเจ้าจริง เราต้องอยาก
ใกล้ชิดพระองค์และปรารถนาที่จะปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระองค์

ให้เรลองนึกถึงอนาคตที่รุ่งโรจน์ซึ่งกำลังรอคอยเราแต่ละคน นักบุญเปาโลบอกชาวโรมและเรา
ทุกคนว่า ถ้าเราเป็นหนึ่งเดียวกับพระเยซูเจ้าในการสิ้นพระชนม์ **“เราก็คจะเป็นหนึ่งเดียวกันกับ
พระองค์ในการกลับคืนพระชนมชีพด้วย”** (รม 6:5) จำไว้เสมอว่า บ้านแท้ของเราอยู่ในสวรรค์ และที่
นั้นพระเยซูเจ้า **“จะทรงเปลี่ยนรูปร่างอันต่ำต้อยของเราให้เหมือนพระกายอันรุ่งโรจน์ของ
พระองค์”** (ฟป3:21) เมื่อเป็นเช่นนี้ เราควรดำเนินชีวิตเหมือนคนที่เชื่อว่าตนเองจะมีส่วนร่วมในพระสิริ
รุ่งโรจน์ของพระเยซูเจ้าสักวันหนึ่ง ถ้าเรามองชีวิตในมุมมองนี้ เราจะเห็นว่าสิ่งของต่างๆ บนโลกนี้ไม่มีค่า
อะไร เมื่อเทียบกับพระสิริรุ่งโรจน์ที่กำลังรอคอยเรา เราจะไม่ยึดติดอยู่กับสิ่งอนิจจังบนโลกนี้มากเกินไป
และเราจะมีเวลาให้กับพระเจ้ามากขึ้น

เราแต่ละคนสามารถมีส่วนร่วมในพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเยซูเจ้า เพราะเราได้รับศีลล้างบาปแล้ว
นี่คือความสำคัญของศีลล้างบาป เมื่อเราได้รับศีลล้างบาป เรากลายเป็นบุตรชายหญิงของพระเจ้าและ
เป็นพี่น้องของพระเยซูเจ้า นักบุญยอห์นบอกเราในจดหมายของท่านว่า **“จงดูเถิดว่า ความรักที่พระ
บิดาประทานให้เรานั้นยิ่งใหญ่เพียงใดเพื่อทำให้เราได้ชื่อว่าเป็นบุตรของพระเจ้า และเราก็คือ
เช่นนั้นจริง”** (1ยน3:1) คินนี้นักบุญเปาโลยังบอกเราอีกว่า เมื่อเราได้รับศีลล้างบาปแล้ว เราก็คือทั้งชีวิต
เก่าไว้เบื้องหลัง มีส่วนร่วมในการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเจ้าและมีชีวิตใหม่ในพระองค์ (เทียบ รม 6:3-
4) สิ่งนี้นักบุญเปาโลหมายถึงคือ เมื่อเราได้รับศีลล้างบาปแล้ว เราต้องดำเนินชีวิตในรูปแบบใหม่ ละทิ้งบาป
ไว้เบื้องหลังเพื่อดำเนินชีวิตใหม่พร้อมกับพระคริสตเจ้า เพราะเวลานี้เราได้กลายเป็นบุตรชายหญิงของ
พระเจ้าแล้ว

พี่น้องที่รัก ในพระวรสารวันนี้ นักบุญมัทธิวบอกเราว่า เมื่อมารีย์ชาวมัคาเลาและมารีย์อีกคน
หนึ่งไปถึงพระคหา ทูตสวรรค์ได้กลิ้งหินที่ปิดทางเข้าพระคหาออกไป และสตรีทั้งสองจึงได้พบกับพระ
เยซูเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพ ถ้าหินเป็นสัญลักษณ์แทนอุปสรรคหรือสิ่งไม่ดีต่างๆ ที่ขวางกั้นเรา
ไม่ให้พบกับพระเยซูเจ้า เราต้องกลิ้งก้อนหินเหล่านั้นออกไป ในวันรับศีลล้างบาป เราแต่ละคนได้
กลายเป็นบุตรชายหญิงของพระเจ้าแล้ว แต่ถ้าเรายังไม่มีความสุขกับสิทธิพิเศษนี้ แสดงว่าเรายังไม่ได้
ดำเนินชีวิตสอดคล้องกับสถานะสูงสุดที่พระเจ้าได้ทรงมอบให้เราและพระเยซูเจ้ายังไม่ได้เป็นศูนย์กลาง
ชีวิตของเรา อย่าให้การยึดติดอยู่กับทรัพย์สินสมบัติในโลกนี้หรือเกียรติยศชื่อเสียงที่คนอื่นมอบให้เราเป็น
ก้อนหินที่กั้นเราไม่ให้เข้าถึงพระเยซูเจ้าและความต้องการของพี่น้องที่อยู่รอบข้างเรา เหมือนที่นักบุญ
เปาโลบอกชาวโรม เราต้องดำเนินชีวิตแบบใหม่โดยมีพระเยซูเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพเป็น
ศูนย์กลางชีวิต เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว การฉลองปีศาจของเราในปีนี้จะเต็มไปด้วยความชื่นชมยินดีและมี
ความหมายอย่างแท้จริง **สุขสันต์วันปีศาจและขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**